

USNESENÍ

Okresní soud v Příbrami rozhodl soudcem Mgr. Jiřím Petrem v exekuční věci

oprávněné: **AGO ML s.r.o.**, IČO 07656921
sídlem Petřínská 1072/2, 326 00 Plzeň - Lobzy
zastoupená advokátem Mgr. Janem Mackem
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1

proti
povinné: **Natálie Straková**, narozená 31. 3. 1998
bytem Nové Dvory 98, 262 03 Nové Dvory

o návrhu povinné na zastavení exekuce

takto:

Návrh povinné na zastavení exekuce, jejímž provedením pověřil Okresní soud v Příbrami dne 16. 9. 2025, pod č. j. 21 EXE 2003/2025-14, soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb, se zamítá.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Příbrami dne 16. 9. 2025 pověřil soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb, provedením exekuce k vymožení pohledávky oprávněné. Soudní exekutor předložil soudu k rozhodnutí návrh povinné na zastavení exekuce, kterému sám nevyhověl.
2. Povinná navrhuje zastavení exekuce s tím, že jediný nedoplatek, který mohl vzniknout za nájem, se týká posledního měsíce nájmu, tj. srpna 2024, kdy její sestra neuhradila částku 29 000 Kč. Tento nedoplatek je ochotna uhradit, nesouhlasí s vymáháním pohledávky 140 000 Kč, která zjevně neodpovídá skutečnosti. Nájemní smlouva k bytu v Mariánských Lázních byla uzavřena na dobu určitou od 1. 1. 2023 do 31.12. 2023. Nová smlouva již na rok 2024 uzavřena nebyla, přesto však platila nájem i v roce 2024. Ona se z bytu odstěhovala již v červnu 2024, kdy od té doby bydlela u přítele v Praze. V bytě zůstala její sestra do července – srpna 2024. Poté se vystěhovala. Nájemné bylo hrazeno do této doby a pronajímateli zůstala složená kauce, která měla pokrýt případné nedoplatky. Během nájemního vztahu docházelo ke komplikacím, kdy pronajímatel svévolně navyšoval nájemné a zálohy na elektřinu a vodu, aniž by kdykoliv před tím předložil řádné vyúčtování. Tyto změny sděloval pouze e-maily, jejichž kopie povinná předkládá. Vymáhaný dluh považuje povinná za neexistující, resp. nesprávně vyčíslení, proto navrhuje zastavení exekuce.
3. Oprávněná se zastavením exekuce nesouhlasí. Povinná vymáhanou povinnost dosud ani částečně nesplnila. K zastavení exekuce není žádný ze zákonných důvodů. Povinná neuvádí žádný z důvodů uvedených v ust. § 268 o.s.ř., ani tyto důvody neprokazuje. Přezkum důvodnosti vzniku vymáhané povinnosti přitom není předmětem vykonávacího řízení, tedy ani nemůže být

důvodem k jeho zastavení. Důvodnost vymáhané povinnosti je dána platným exekučním titulem, kterým je elektronický platební rozkaz EPR 186294/2025, který vydal dne 2. 7. 2025 Okresní soud v Chebu. Exekuční titul nabyl právní moci dne 18. 7. 2025 v souladu s ust. § 174 odst. 1 o.s.ř. v důsledku toho, že proti němu povinná nepodala odpor. Povinná o elektronickém platebním rozkazu musela vědět, neboť ho převzala do vlastních rukou. Pokud měla povinná pochybnosti o výši přiznaného nároku, nic jí nebránilo, aby se bránila odporem a potí skutkovými námitkami v navazujícím nalézacím řízení. Povinná vůči exekučnímu titulu zůstala pasivní, čímž způsobila, že se stal vykonatelným. Jeho platnost povinná ani nijak nezpochybňuje. Pasivita povinné v nalézacím řízení nemůže být přičítána k tíži oprávněné ve vykonávacím řízení. Z uvedených důvodů oprávněná se zastavením exekuce nesouhlasí a žádá, aby byl návrh povinné zamítnut.

4. Exekuční řízení bylo zahájeno 10. 9. 2025 k návrhu oprávněné. Exekučním titulem je elektronický platební rozkaz Okresního soudu v Chebu ze dne 2. 7. 2025, č. j. EPR 186294/2025-6. V exekučním řízení je vymáháno peněžité plnění ve výši 109 312,75 Kč se zákonnými úroky z prodlení, náklady nalézacího řízení ve výši 25 971,50 Kč, náklady oprávněné v exekučním řízení a náklady exekuce.
5. Z části spisu Okresního soudu v Chebu sp. zn. EPR 186294/2025 soud zjistil, že oprávněná podala proti povinné žalobu na vydání elektronického platebního rozkazu k zaplacení dlužného nájemného a záloh na náhradu nákladů za služby a náhradu nákladů za elektrickou energii z bytu č. 13 na adrese Křižíkova 715 v Mariánských Lázních za období květen až červenec 2024. Další nedoplatek vznikl za rok 2023. Byt povinná užívala na základně smlouvy o nájmu bytu ze dne 31. 12. 2022. Soud žalobě vyhověl a dne 2. 7. 2025 vydal elektronický platební rozkaz č. j. EPR 186294/2025-6, kterým zavázal povinnou zaplatit oprávněné částku 56 520 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně z částky 56 520 Kč od 21. 3. 2025 do zaplacení, částku 52 792,75 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně z částky 52 792,75 Kč od 21. 3. 2025 do zaplacení a náklady řízení ve výši 25 971,50 Kč. Elektronický platební rozkaz byl povinné doručen dne 2. 7. 2025 do její datové schránky. Povinná proti němu nebrojila odporem, proto nabyl právní moci dne 18. 7. 2025 a stal se vykonatelným. Povinná sice podala dne 18. 10. 2025 odpor proti citovanému elektronickému platebnímu rozkazu spolu s návrhem na prominutí zmeškání lhůty s podáním odporu, žádost o prominutí zmeškání lhůty byla usnesením Okresního soudu v Chebu ze dne 30. 10. 2025, č. j. EPR 186294/2025-17, zamítnuta. Usnesení nabylo právní moci dne 15. 11. 2025. Dne 19. 11. 2025 bylo vydáno usnesení o odmítnutí opožděně podaného odporu, které nenabylo dosud právní moci.
6. Podle § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen „exekuční řád“) nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
7. Podle § 268 odst. 1 písmeno h) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže je výkon rozhodnutí nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.
8. Jak vyplývá z ustanovení § 39 odst. 3 a § 43a odst. 3 exekučního řádu, posuzuje exekuční soud zákonem stanovené předpoklady pro vedení exekuce podle oprávněnou označeného podkladového rozhodnutí. Mezi takové předpoklady náleží samotná existence exekučního titulu, jeho formální a materiální vykonatelnost, tedy zda rozhodnutí nabylo právní moci, uplynula lhůta k plnění podle rozhodnutí, zda obsahuje kromě přesné identifikace účastníků i přesné vymezení práva a jemu odpovídající povinnosti, včetně přesně stanovené lhůty k plnění. Kromě toho se zabývá otázkou, zda osoby, jimž bylo exekučním titulem přiznáno právo a uložena povinnost, jsou totožné s účastníky řízení ve věci exekuce. Skutečností, zda povinný oprávněnému vymáhanou pohledávku uhradil, případně v jakém rozsahu se soud při nařízení exekuce nezabývá

a v tomto směru vychází z tvrzení oprávněného. K uvedeným závěrům dospěl již Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení ze dne 22. 6. 2007, sp. zn. 20 Cdo 2010/2006 a dále v usnesení ze dne 23. 1. 2001, sp. zn. 21 Cdo 593/2000. Exekuční řízení je zásadně ovládáno zásadou, podle níž exekuční soud není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost exekučního titulu. Exekuční řízení je ze své podstaty určeno pouze pro faktický výkon rozhodnutí, nikoliv pro autoritativní nalézání práva (k tomu srovnej např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 20 Cdo 505/2012, 20 Cdo 2475/98 a 20 Cdo 1558/2006). Ústavní soud ČR v nálezech ze dne 1. 11. 2016, sp. zn. II. ÚS 2230/16 a ze dne 20. 6. 2017, sp. zn. I. ÚS 2456/16 dovedl, že jiným důvodem pro zastavení výkonu rozhodnutí či exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. je i případ, kdy tímto výkonem dochází k popření základních principů právního státu a ke zcela zjevné nespravedlnosti.

9. V posuzované věci se se ve věci vedená exekuce opírá o formálně a materiálně vykonatelný exekuční titul, jímž je elektronický platební rozkaz Okresního soudu v Chebu ze dne 2. 7. 2025, č. j. EPR 186294/2025-6. Elektronický platební rozkaz byl povinné řádně doručen, tato se s ním seznámila a proti němu v zákonné lhůtě nebrojila. Ve věci na návrh oprávněné vedená exekuce na majetek povinné podkladové rozhodnutí v rozsahu jím přiznaného práva nepřekračuje. Jak již bylo výše objasněno, věcná správnost vykonávaného rozhodnutí nemůže být jakkoliv, tedy ani nepřímo prostřednictvím výtky vad nalézacího řízení, v řízení exekučním zpochybněna, jelikož opačný závěr by ve svém důsledku vedl k narušení právní jistoty osob vycházejících v dobré víře z věcné správnosti vykonávaného rozhodnutí. V exekučním řízení proto nemůže exekuční soud přezkoumávat věcnou správnost exekučního titulu. V posuzované věci argumentace povinné, kterou návrh na zastavení exekuce odůvodnila, směřuje právě do věcné správnosti exekučního titulu, když namítá, že oprávněná se domáhá vymožení pohledávky, na kterou nemá nárok. Uvedená argumentace zastavení exekuce odůvodnit nemůže, když ani exekuční soud není oprávněn v exekučním řízení věcnou správnost podkladového rozhodnutí posuzovat. Vedení exekuce na majetek povinné dle výše uvedeného vykonatelného podkladového rozhodnutí nepředstavuje popření základních principů právního státu a zjevnou nespravedlnost k tíži povinné. Povinná své námitky měla uplatnit v řízení nalézacím. Z uvedených důvodů soud návrh povinné na zastavení exekuce zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení mohou účastníci řízení podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Příbram 27. listopadu 2025

Mgr. Jiří Petr v. r.
soudce